

Дело C-513/20

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

13 октомври 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Supremo Tribunal Administrativo (Португалия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

1 юли 2020 г.

Жалбоподател:

Autoridade Tributária e Aduaneira

Отвeтник:

Termas Sulfurosas de Alcafache, S.A.

Supremo Tribunal Administrativo

[...]

ОТДЕЛЕНИЕТО ЗА ДАНЪЧНИ СПОРОВЕ НА SUPREMO

TRIBUNAL ADMINISTRATIVO (ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН
СЪД) РЕШИ:

I. Факти.

I.1. С решение от 14 юни 2018 г. Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (Административен и данъчен съд, Визеу, Португалия) уважава жалбата, подадена по съдебен ред от Termas Sulfurosas de Alcafache, S.A. и вследствие на това:

- а. Отменя частично оспорените актове за установяване на данъчно задължение (ДДС и компенсаторни лихви за 2010, 2011 и 2012 г.) в частта, в която отказват освобождаване от ДДС за сумите, включени в позиция такса за „записване за балнеологично лечение“ и предоставяне на услуги за „класическа балнеологична

терапия“, със съразмерна корекция в обратен смисъл на подлежащия на приспадане ДДС,

- b. Отменя мълчаливите откази по подадените по административен ред жалби, посочени в параграфи [...],
- c. Отменя решенията за отхвърляне, постановени в производство по обжалване по административен ред № [...].

1.2. Тъй като не е удовлетворен от решението, представителят на Fazenda Pública (министерство на финансите, Португалия) подава жалба пред Supremo Tribunal Administrativo (Върховен административен съд), в която прави следните твърдения и искания:

A - Настоящата жалба е подадена срещу решението, постановено на 14 юни 2018 г., в частта, която обявява за незаконосъобразни поради нарушение на закона, и по-специално на член 9.º от [ориг. 2] CIVA (Кодекс за данъка върху добавената стойност), корекциите по ДДС, що се отнася до съображението, че таксата за записване на балнеологично лечение подлежи на облагане с ДДС и не е освободена от този данък и вследствие на това отменя обжалваните в настоящото производство актове за установяване на задължение за ДДС (служебно установени задължения за ДДС и компенсаторни лихви за 2010, 2011 и 2012 г.).

B - Основният правен въпрос, който трябва да бъде решен по делото, е дали предоставянето на някои услуги от жалбоподателя, попада в обхвата на освобождаването от данък върху добавената стойност (ДДС), предвидено в член 9, [точка] 2 от CIVA, по-специално, тъй като се квалифицират като „тясно свързани с предоставянето на медицински и здравни услуги“.

c - За да се даде отговор на този въпрос, е необходимо, от една страна, нормата за освобождаване да се тълкува чрез определяне на съдържащите се в нея понятия, доколкото това е възможно и необходимо; и от друга страна, да се даде тълкуване на фактите, за да се установи дали попадат в диспозицията на нормата.

D - Съображенията, на които се основава настоящата жалба, се отнасят до двата предмета на спора: тълкуването на нормата и тълкуването на фактите.

E - Член 9, [точка] 2 от CIVA (норма за освобождаване) трябва да се тълкува в съответствие с европейското право и практиката на СЕС по това право.

F - Посочената правна разпоредба транспонира в националния правен ред член 132, параграф 1, [буква] б) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (наричаната по-нататък „Директивата за ДДС“).

G – Разпоредбата на CIVA трябва да се тълкува в съответствие с даденото от СЕС тълкуване на транспонираната разпоредба на европейското право: като представлява принцип, установен отдавна в правото на Европейския съюз, че юрисдикциите на държавите членки трябва да тълкуват цялото национално право в съответствие с правото на Европейския съюз (Решение на СЕС от 4 юли 2006 г., C-212/04, Konstantinos Adeneler и др.).

H - От самия текст на член 132 от Директивата за ДДС следва, че предвидените в тази разпоредба освобождавания са задължителни за държавите по отношение на приложното им поле. Освен в изрично предвидени изключителни случаи държавите членки не могат да откажат освобождаване за предвидените в този член дейности и могат да предоставят освобождаване само в предвидения обхват. Това постановява СЕС в Решение Skatteverket (Решение от 21 март 2013 г., Skatteverket C-91/12, (Skatteverket c/y PFC Clinic AB).

I - Съгласно постоянната практика на СЕС предвидените в член 132 от Директивата за ДДС освобождавания са самостоятелни понятия на правото на Съюза, чиято цел е да се избегнат различия в прилагането на режима на ДДС в различните държави членки (Решение на СЕС от 25 февруари 1999 г., C-349/96, Card Protection Plan Ltd (CPP)/Commissioners [ориг. 3] of Customs & Excise, [т.] 15; Решение на СЕС от 15 юни 1989 г., C-48/87, Stichting Uitvoering Financiële Acties c/y Staatssecretaris van Financiën, [т.] 11; Решение на СЕС от 28 януари 2010 г., C-473/08, Eulitz c/y Finanzamt Dresden I, [т.] 25).

J - Освен това от постоянната съдебна практика следва, че предвидените в член 132 от Директивата за ДДС освобождавания нямат за цел да освобождават от ДДС каквито и да било дейности от общ интерес, а само изчерпателно изброените и подробно описаните в този член дейности (вж. по-специално решения от 11 юли 1985 г., Комисия/Германия, C-107/84, [т.] 17; и от 20 ноември 2003 г., D'Ambrumenil и Dispute Resolution Services, C-307/01, [т.] 54; и Eulitz, [т.] 26).

K - Все пак тълкуването на тези понятия трябва да бъде в съответствие с преследваните с предвидените освобождавания цели и да зачита изискванията на присъщия на общата система на ДДС принцип на данъчен неутралитет. В този смисъл правилото за ограничително тълкуване не означава, че използваните понятия за определяне на предвидените в член 132, параграф 2 освобождавания, трябва да се тълкуват по начин, който би ги лишил от тяхното действие (вж. по-специално Решение от 14 юни 2007 г., Haderer, C-445/05, [т.] 18 и цитираната съдебна практика, и Решение Eulitz, посочено по-горе, [т.] 18 и цитираната съдебна практика).

L - Ето защо понятията „медицинска помощ“, съдържащо се в член 132, параграф 1, буква б) от Директивата за ДДС (както и понятието „предоставяне на медицинска помощ“, съдържащо се в член 132, параграф 1,

буква в) от същата директива), обхващат услугите, предназначени за диагностициране, терапия и по възможност успешно лечение на болести или разстройства на здравето (вж. Решение от 21 март 2013 г., C-91/12, SkaUeverket/PFC Clinic, [т.] 25; и решение на СЕС от 10 юни 2010 г., C-86/09, Future Health Technologies, [т.] 37 и 38).

М - Разпоредбата на член 132, параграф 1, буква б) трябва да се тълкува ограничително: понятията, използвани за определяне на предвидените в член 132 от Директивата се тълкуват стриктно, тъй като представляват изключения от общия принцип за облагане с ДДС на всяка доставка на услуги, извършена възмездно от данъчнозадължено лице.

Н - От друга страна, прилагането на посочения член от СЕС по дело De Fruytier (Решение на СЕС от 2 юли 2015 г., C-334/14, Белгия/Nathalie De Fruytier) и още повече по дело Klinikum Dortmund (решение от 13 март 2014 г., C-366/12 Finanzamt Dortmund-West/Klinikum Dortmund), и двете в областта на здравните услуги ясно показва, че в действителност Съдът тълкува ограничително нормите, предвиждащи освобождаване на медицинските и здравните услуги от ДДС.

О - Съдът е съвсем ясен: нормата има за цел да освободи медицинските услуги в тесен смисъл.

Р - От решението на Съда може да се направи извод, че без да е необходимо да се стеснява особено значението на въпроса каква е „терапевтичната цел [ориг. 4]“ на дадена дейност, нормата трябва да се тълкува ограничително, че само медицинските услуги в тесен смисъл и дейностите, които са „тясно свързани с тях“, трябва да се считат за освободени.

Q - Разглежданата норма — член 9, [точка] 2 от CIVA — включва две положения: (i) „медицински и здравни услуги“ и (ii) „дейности, които са тясно свързани с тях“. Изглежда няма сериозно съмнение, че що се отнася до фактическото положение, което е в основата на главното производство, е възможно да се разгледа единствено квалификацията им като „дейности, тясно свързани с медицински и здравни услуги“.

Р - В член 132, параграф 1, буква б) от Директивата за ДДС съответстващият израз е „болничната и медицинската помощ, и тясно свързаните с тях дейности“.

S - В член 132 от Директивата за ДДС или в която и да е друга част не се съдържа определение на понятието „дейности, които са тясно свързани с предоставянето на болнична и медицинска помощ“.

Т - Що се отнася до сумата, начислена за записване за балнеологично лечение, запитващата юрисдикция се ограничава до следното: „[...] тъй като събраната сума е във връзка с предоставянето на балнеологично лечение, за което вече е прието, че е освободено от ДДС, тя също трябва да се счита за

освободена, тъй като се събира само след медицински преглед и в контекста на предписанието за балнеологично лечение от оправомощен лекар“. С дължимото уважение, което не е пречка за дискусия по темата дали становището на първоинстанционния съд не нарушава императивното изискване за ограничително тълкуване на разглежданите норми?

U - Да разгледаме още веднъж решението De Fruytier и да видим дали в него СЕС не прилага понятието за дейности, тясно свързани с болничната и медицинската помощ в съответен смисъл: дали става въпрос за „дейност, която е осъществена в предхождащ или последващ момент спрямо услугата (по диагностициране), с която се намира във връзка или отношение в смисъл, че съпътства нейното предоставяне“ и може да се разглежда като акцесорна или инструментална по отношение на основната доставка? Или става въпрос за дейност, която „доколкото не е самоцел сама по себе си или за клиента, позволява да се гарантира по-високо качество или по-добри условия за получаване на основната услуга“. (изразите в кавички имат концептуалното съдържание на доктрината по този въпрос, а именно LAIRES, Rui (2012 г.), „O IVA nas Atividades Culturais, Educativas, Recreativas, Desportivas e de Assistência Médica ou Social, Coimbra: Almedina I IDEFF. 133-4 и Neves, Filipe Duarte (2010 г.), Código do IVA e Legislação Complementar, Comentado e Anotado, Porto: Vida Económica, стр. 178).

V - Отговорът очевидно е утвърдителен и в двата случая. Въпреки това обаче според Съда не става въпрос за дейност, която е тясно свързана с **[ориг. 5]** медицинска дейност. Това показва, че определенията в националната доктрина не са в съответствие с най-новата доктрина на Съда на ЕС.

X - В подкрепа на тази позиция можем само да се позовем на друго решение на СЕС, постановено по дело C-366/12 (Решение от 13 март 2014 г., C-366/12, Finanzamt Dortmund-West/Klinikum Dortmund), в което Съдът в крайна сметка приема, че предоставянето на цитостатични лекарствени продукти на раково болни пациенти на амбулаторно лечение от аптеката на болницата, не може да се ползва с освобождаване от ДДС. Наистина в случая понятието „тясно свързани дейности“ не е предмет на спор, но дискусията все пак е полезна, за да се разбере в каква степен през 2015 г. Съдът тълкува ограничително освобождаванията на здравни услуги.

Y - От посочените два случая, по които Съдът се е произнесъл, не можем да определим понятието „тясно свързани дейности“ с предоставянето на медицински и здравни услуги; можем обаче да твърдим, че Съдът налага ограничително тълкуване на разглежданата разпоредба.

Z - От друга страна, делото De Fruytier формира до момента единствената валидна разделителна линия: дейности, които имат повече и по-малко тясна връзка с предоставянето на „основната“ медицинска помощ или както е в

разглеждания случай, не могат да се считат за „дейности, тясно свързани с медицински или здравни услуги“.

АА - С оглед на всичко изложено по-горе считаме, че таксуваната от жалбоподателя сума за записване за балнеологично лечение не може да се квалифицира като „тясно свързана“ с предоставянето на медицински или здравни услуги.

АВ - [...] [В] разглежданото понастоящем решение се посочва, като се прави позоваване на акта за данъчна проверка и съответните приложения: начислената сума от данъчнозадълженото лице (жалбоподател) за „записване за балнеологично лечение“ се заплаща веднъж годишно; плащането ѝ не води до провеждане на лечение, тъй като заплащайки тази такса, ползвателите получават право единствено да закупят желаните от тях процедури, а нямат право на тяхното реализиране.

АС - Следователно [...]: „В конкретния случай обаче се оказва, че заплащането на „такса за записване за балнеологично лечение“ не съответства на заплащането на медицински услуги и не представлява ефективно предоставяне на медицинска помощ, нито опазване, профилактика или възстановяване на здравето, поради което не може да се ползва от освобождаването, предвидено в член 9, точка [1] или точка 2 от CIVA“.

АД - Освен това, [...] от информацията, която следва от проекта за отхвърляне на жалбата, подадената по административен ред, [...] може да се твърди, че: Декрет 15401 от 20 април 1928 г. (законодателство, уреждащо балнеологичните станции) [ориг. 6] предвижда възможността за „такса за записване“ при следните условия: тя може да бъде заплатена, след като ползвателят е бил прегледан от медицинския директор или от някой от лекарите специалисти по хидрология, които имат разрешение да практикуват в клиниката на балнеологичната станция; запиването става, след като лекарят, извършил прегледа, попълни надлежно досието на пациента; предполага заплащането на такса, без което ползвателят не може да започне балнеологично лечение. Декрет 15401 от 20 април 1928 г. е отменен с Декрет-закон № 142/2004 от 11 юни 2004 г. и в него вече не се предвижда такса за записване, поради което въпросната такса вече не е правно уредена.

АЕ - От друга страна „не следва да се счита като позоваване на факти цитирането на процесуални документи, тъй като движението на делото следва да е служебно известно“ (вж. Jorge Lopes de Sousa, CPPT анотирано и коментирано, 6-то издание, стр. 225, който се позовава на решенията на STA (Върховен административен съд) [...]).

АФ - Заплащането от страна на ползвателите на променлива стойност за „записване“, която не съответства на заплащането на медицински услуги,

предоставяни в болнична среда с хоспитализиране или осъществявани от лекари, одонтолози, акушерки, медицински сестри или парамедици, а на правото да се ползват услугите, както твърди жалбоподателят[;] „това е пътят, по който ползвателите имат достъп както до медицински преглед, така и до предписаното лечение“, поради което не води до действително предоставяне на медицинска помощ, опазване на здравето, профилактика или възстановяване на здравето и следователно не може да се ползва от предвиденото освобождаване в член 9, [точка] 1 или [точка] 2 от CIVA.

AG - Юрисдикцията достига до извод в обратния смисъл: първоинстанционният съд посочва, че, тъй като събраната сума е във връзка с предоставянето на балнеологично лечение, вече сметено за освободено от ДДС, тя също трябва да се счита за освободена, след като е начислена само след медицински преглед и в контекста на предписанието за балнеологично лечение от оправомощен лекар. Това е единственият мотив за това заключение.

АН - В решението не се прави каквото и да било усилие за аргументиране, за да се обоснове по какъв начин обжалваните актове се вписват (макар и имплицитно) в понятието „дейности, тясно свързани с тях, извършени от болнични заведения, клиники, диспансери и подобни“.

АІ - Не става ясно също така по какъв начин юрисдикцията е достигнала до този извод, когато той не следва от закона, не е изтъкнат какъвто и да било тълкувателен аргумент и не се цитира литература или съдебна практика в подкрепа на това тълкуване.

АJ - Както посочихме преди това, понятието „дейности, тясно свързани с болничната и медицинската помощ“ все още не е определено в съдебната практика. Най-достоверната информация, която имаме по отношение на прилагането му в конкретен случай, е тълкуването на СЕС на това понятие по делото De Fruytier. Въпреки това обаче СЕС [ориг. 7] е приел, в случая на транспортиране на кръв до лабораторията, че не става въпрос за свързана дейност.

АК - По тази причина считаме, че посочената такса за записване за балнеологично лечение не може да се приеме за дейност „тясно свързана с предоставянето на медицински и здравни услуги“. И, че обратното не е надлежно доказано.

АL - Тъй като са налице сериозни съмнения по разглеждания в настоящото производство въпрос, се налага отправянето на преюдициално запитване до СЕС, като се разпореди спиране на производството по обжалване до произнасяне на това решение.

С оглед на гореизложеното настоящата жалба трябва да бъде уважена и обжалваното съдебно решение да бъде отменено със съответните правни последици.

I.3. Ответникът представя писмен отговор с твърдения, подкрепени с искания, че „жалбата следва да се отхвърли и обжалваното съдебно решение да бъде потвърдено“.

I.4. Прокурорът към този съд издава следното становище:

„Обжалваното съдебно решение в оспорената част, търпи критики.

Жалбата следва да бъде уважена и обжалваното съдебно решение — отменено в оспорената част или, ако се приеме, че спорният въпрос поражда сериозни съмнения, да се разпорежи отправянето на преюдициално запитване до СЕС, като производството бъде спряно“.

II. Предмет на жалбата

Доколкото жалбата е насочена към частта, която е неблагоприятна за данъчната администрация, нейният предмет е да се установи дали сумите, получени за „записване за балнеологично лечение“ не са освободени от ДДС, тъй като не са „тясно свързани с предоставянето на медицински и здравни услуги“ съгласно член 9, точка 2 от CIVA и член 132, параграф 1, буква б) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. (Директивата за ДДС). [ориг. 8]

В случай, че са налице съмнения относно прилагането на посочената норма, следва да се прецени дали повдигнатият въпрос следва да се постави пред СЕС в преюдициално производство и дали делото следва да бъде спряно.

III. Мотиви.

III. 1. От фактическа страна.

От установеното от фактическа страна в обжалваното решение следва, по-специално, че жалбоподателят е начислил на ползвателите на балнеологичната станция Алкафаши, считана за структура за първични здравни грижи, която не е част от Serviço Nacional de Saúde (Националната здравна служба) и няма капацитет за хоспитализация, суми за „записване за балнеологично лечение“, които през 2010, 2011 и 2012 г. възлизат съответно на 87 003,00 EUR, 72 654,00 EUR и 55 627,50 EUR, както следва от акта за данъчна ревизия, на който се основават актовете за установяване на задължения за ДДС, издадени служебно от данъчната администрация за посочената стойност при ставка 23 %, заедно с компенсаторни лихви.

Както следва също така от посочената данъчна ревизия [...]:

„[...] Когато ползвателят се яви на рецепцията и уведоми длъжностното лице за желаната от него услуга, това лице прилага следните две процедури:

1. Ако клиентът желае услуга „класическо балнеологично лечение“, той задължително се насочва за предварителен медицински преглед, извършен от един от двамата лекари специалисти по хидрология, осигуряващи консултации в балнеологичната станция за предписание относно необходимите лечебни процедури.

Към настоящия момент ползвателят заплаща прегледа и такса за „записване за балнеологично лечение“ (на сайта на дружеството е обявено като „записване за посещение на термални бани“), валидна за цялата година и предписаните лечебни процедури (които могат да бъдат извършени незабавно или на по-късен етап, като се има предвид, че назначението е в сила до 31 декември в годината на издаването му), като тази такса за данъчнозадълженото лице е освободена от ДДС, като във фактурата като основание се посочва член 9, [точка] 2 от CIVA. [ориг. 9]

Плащанията са дължими преди началото на лечебните процедури.

На официалния сайт на дружеството е публикуван следният текст: *„Следва да се има предвид, че всички записвания са индивидуални и лични, като е необходимо провеждането на консултация с лекар. Лечебните процедури, които ще бъдат проведени ще бъдат назначени впоследствие от наши лекар специалист по хидрология“.*

[...]

2. Ако клиентът желае услуга „термални спа процедури“, медицинската консултация е факултативна за процедури с продължителност до 3 дни [...].

Ползвателят не заплаща никаква сума за „записване за балнеологично лечение“, независимо дали се провежда консултация с лекар или не.

Според същия [...] ревизионен акт:

„[...] за да бъдат насочени към процедури, считани за „класическо балнеологично лечение“ ползвателите са длъжни, освен да преминат медицински преглед, да се запишат.

В момента на записването ползвателят заплаща сума, която за данъчните 2011 г. и 2012 г. възлиза на 30,00, 33,00 и 36,00 EUR и се посочва от данъчнозадълженото лице като „записване за балнеологично лечение“, без което ползвателите не могат да започнат балнеологичните процедури [...]“.

По-нататък [...] в същия акт се казва:

1. Установено е съществуването на сума, която се начислява на клиента във „фактурата/разписката за балнеологично лечение“ или „аванс за балнеологично лечение“ с наименование „такса за записване за балнеологично лечение“.

2. Както беше посочено, на 18 юни 2014 г. дружеството изпраща писмо със следното съдържание [...]:

„Такса за записване за балнеологично лечение“ предполага услуга по откриване и годишна актуализация на лично досие на всеки ползвател на балнеологичната станция, което, наред с другото, [ориг. 10] съдържа клинично досие (предвид факта, че балнеологичната станция Алкафаши не допуска провеждане на балнеологични процедури от лица, които не са преминали предварителен медицински преглед), се урежда от член 9, параграф 2 в светлината на циркулярно писмо [...]. Валидността ѝ е за един балнеоложки сезон, т.е. до последния ден на годината, в която балнеологичната станция е в експлоатация“.

3. Като насрещна престация за задължителното плащане на тази сума се явява единствено възможността за достъп до балнеологични процедури, които може и да не се реализират.
4. Стойността, начислена от данъчнозадълженото лице за „такса за записване за балнеологично лечение“:
 - a. се заплаща веднъж годишно;
 - b. заплащането по тази позиция не зависи от реализацията на процедурите.
 - c. заплащайки „таксата“ ползвателите получат само правото да закупят процедурите, които желаят, а не правото за тяхното действително провеждане.

Що се отнася до услугите, наречени „класическо балнеологично лечение“, които включват различни процедури - отоларингологични/лечение на дихателните пътища и ревматология, в обжалваното решение е прието за доказано, че те имат терапевтична функция, която не е налице при другия вид услуги, наречени „термално благосъстояние“ или „термални спа процедури“, също предоставяни в посочената балнеологична станция.

III. 2. От правна страна:

Съгласно член 9, параграф 2 от CIVA от ДДС се освобождават по-специално:

- „доставките на медицински и здравни услуги и тясно свързаните с тях дейности, извършвани от болници, клиники, амбулатории и други подобни заведения“.

Посочената разпоредба транспонира във вътрешното право член 132, параграф 1, буква б) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември

2006 г. [ориг. 11] (Директивата за ДДС), която предвижда, че от облагане с ДДС са освободени „болничната и медицинската помощ, и тясно свързаните с тях дейности“.

От посочената разпоредба на CIVA става ясно, че освобождаването от ДДС се прилага за дейностите, които са тясно свързани с „предоставянето на медицински и здравни услуги“, когато се извършват в „болници“ и подобни заведения.

Що се отнася до необходимостта от преценка дали е налице тясна връзка между „записването за балнеологично лечение“ и медицинската помощ (и предоставянето на здравни услуги според текста на разпоредбата на CIVA), от гледна точка на вече определените от СЕС критерии не става ясно, че посочените суми, начислени за „записване за балнеологично лечение“, следва да се считат, че са в тясна връзка с тази помощ.

Считаме, че някои елементи могат да доведат до такова заключение, като например включването на услугата по откриване на индивидуално досие на всеки ползвател, включително клинично досие, и че това дава право на закупуване на процедури, определени като „класическо балнеологично лечение“, чийто характер на предоставяне на освободен услуги и дейности не се поставя под въпрос.

Възникват обаче съмнения дали посочените суми, платени за въпросното „записване за балнеологично лечение“, могат да бъдат включени в рамките на предоставянето на медицинска помощ съгласно член 132, параграф 1, буква б) от Директивата за ДДС.

От друга страна, след справка на сайта „www.curia.europa.eu/juris/“ не изглежда практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) вече да се е произнасяла по облагането с ДДС на сумите, платени за посоченото „записване за балнеологично лечение“. Този въпрос не е разгледан и в посоченото по-горе решение De Fruytier.

На последно място, като се вземат предвид изискванията на принципите на върховенство на правото на ЕС и тълкуването на правото на Съюза в съответствие с националното право — принципи, чийто основен инструмент е преюдициалното производство, за да се гарантира търсеното еднообразие в тълкуването и прилагането на правото на Съюза във всички негови държави членки, както и последователността на системата на съдебна защита в Съюза и принципа на [ориг. 12] ефективна съдебна защита на правата на правните субекти, намираме за необходимо да отправим запитване до СЕС, който на основание член 267 от ДФЕС да се произнесе по следния преюдициален въпрос по тълкуването на член 132, параграф 1, буква б) от Директивата за ДДС:

- Могат ли плащанията, извършени като насрещна престация за услугата по откриване на индивидуално досие на всеки ползвател,

включително клинично досие, даващи право на закупуване на процедури за „класическо балнеологично лечение“ да попадат в обхвата на понятието „тясно свързани дейности“ по член 132, параграф 1, буква б) от Директивата за ДДС и следователно да се считат за освободени от ДДС?

[...]

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ